

تأثیر گونه و تنظیم کننده‌های رشد گیاهی بر شاخه‌زایی و ریشه‌زایی سه گونه زالزالک (*Crataegus spp.*)

نوربخش تیموری^۱، دانیال کهریزی^{۲*}، وحید عبدالحسینی^۳ و عبدالحمید پاپزن^۴

۱- گروه علوم باگبانی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

۲- دانشیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه رازی، کرمانشاه، پست الکترونیک: dkahrizi@yahoo.com

۳- استادیار، گروه علوم باگبانی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

۴- دانشیار، گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۰/۲۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۱/۰۹

چکیده

زالزالک (*Crataegusspp*) یکی از جنس‌های جنگلی مهم در ایران است. سازگاری بالایی به خشکی و سرما داشته و به عنوان پایه برای گلابی و سیب کارایی دارد. این تحقیق به منظور ارزیابی شاخه‌زایی و ریشه‌زایی سه گونه زالزالک به نام‌های *C. aronia*, *C. meyeri* و *C. pseudohetophylla* انجام شد. برای این منظور از غلظت‌های مختلف تنظیم‌کننده‌های رشد و ریزمنویه تک‌گره حاوی جوانه جانبی استفاده شد. ریزمنویه در غلظت‌های مختلف BAP به علاوه NAA در محیط MS کشت شد. میانگین‌ها پس از ۶ هفته نشان داد که حداقل تعداد شاخساره در غلظت ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA بعلاوه ۴ میلی‌گرم در لیتر BAP (۴/۲۲ شاخه)، بیشترین درصد ریزمنویه رشد کرده (۸۹/۶۷ درصد) در گونه *C. aronia* و بیشترین طول شاخه (۲۲/۶۷ میلی‌متر) در گونه *C. meyeri* و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۱ میلی‌گرم در لیتر BAP به دست آمد. برای ریشه‌زایی از محیط کشت ۱/۲MS و پشم سنگ با ریزمنویه‌های پرآوری شده حاصل از پاچوش و شاخصاره‌های پرآوری شده در شرایط درون شیشه‌ای استفاده شد. ریزمنویه‌ها در ۱۶ تیمار مختلف در محیط کشت ۱/۲MS و پشم سنگ کشت شد. در هیچ‌یک از گونه‌ها، تیمارها و محیط‌های کشت ریشه‌زایی مشاهده نشد. بیشترین طول شاخه در گونه *C. meyeri* و بیشترین تعداد شاخه در گونه *C. aronia* وجود داشت و هیچ‌یک از تیمارها، گونه‌ها و محیط‌های کشت ریشه‌زایی مناسبی نداشتند.

واژه‌های کلیدی: زالزالک، پرآوری، ریشه‌زایی، تنظیم‌کننده رشد گیاهی

سازگاری بالایی به خشکی و سرما داشته و به عنوان پایه برای گلابی و سیب کاربرد داشته و از نظر خواص دارویی و ارزش صادراتی اهمیت دارد (Nas *et al.*, 2012). زالزالک‌ها به طور عموم از طریق بذر تکثیر می‌شوند؛ ولی به دلیل داشتن میوه پارتوكارپیک (تشکیل و رشد میوه بدون تلقیح تخمرک‌ها) و یا گسترش آندوکارپ

مقدمه

زالزالک (*Crataegus spp.*) درختان یا درختچه‌هایی خزان‌کننده متعلق به خانواده Rosaceae است. جنس کراتاگوس دارای ۲۰۰ گونه در سراسر جهان می‌باشد (Donmez, 2004). این جنس در ایران دارای ۲۲ گونه و ۵ تیره است (Arjmandi *et al.*, 2009).

درصد ریشه‌زایی با افزودن ۲ میلی‌گرم بر لیتر IBA توسط Al-Aubaidi (۲۰۱۱) به دست آمد. در C. aronia ریشه‌زایی کمتر از ۱۰ درصد توسط Mehmet و همکاران (۲۰۱۲) به دست آمد. در C. aronia پس از دو سال واکشت کردن گیاهچه‌ها ریشه‌زایی حاصل شد (Nas et al., 2012). بیشترین درصد ریشه‌زایی در C. pseudoheterophylla Pojark (al., 2014) ۱/۲MS در محیط *pseudoheterophylla* Pojark یک هفته قرار گیری در تاریکی در تیمار حاوی ۱ میلی-گرم در لیتر IBA به همراه ۴۰ میلی‌گرم در لیتر Ahmadloo et al. وجود داشت (Ahmadloo et al., 2014).

مواد و روش‌ها

این پژوهش در آزمایشگاه شرکت ایده‌سازان زیستی زاگرس واقع در مرکز رشد واحدهای فناوری دانشگاه رازی از سال ۹۲ تا ۹۴ انجام شد. برای تهیه ریزنمونه، شاخه گونه‌های *C. aronia*, *C. spseudoheterophylla*, *C. meyeri* از کوه‌های شهرستان صحنه استان کرمانشاه جمع‌آوری و به منظور حذف آلودگی‌های سطحی به مدت ۳۰ دقیقه در جریان آب شهری شسته شد و بعد به مدت ۳۰ ثانیه در الكل اتیلیک ۷۰ درصد قرار داده و دو بار با آب دی‌یونیزه سترون شستشو شد. ریزنمونه‌های تک جوانه‌ای در محلول هیپوکلریت سدیم ۲ درصد به مدت ۲۰ دقیقه و سه بار شستشو با آب دی‌یونیزه شده سترون و قارچ‌کش بنومیل (۲ در هزار) به مدت ۲ ساعت و سه بار شستشو با آب دی‌یونیزه شده سترون در زیر لامینار ایرفلو غوطه‌ور شدند. انتهای قهقهه‌ای قاعده ریزنمونه و زوائد جانبی شاخه حذف و کشت در محیط MS حاوی ۳ درصد ساکارز، ۸/۰ درصد آگار با تنظیم‌کننده رشد BAP در غلظت‌های ۰، ۱، ۲، ۳ و ۴ میلی‌گرم در لیتر همراه با ۳ غلظت ۱، ۲ و ۳ میلی‌گرم در لیتر NAA انجام شد. کشت‌ها در اتاقک رشد در شرایط ۱۶ ساعت نور فلورسنت سرد و ۸ ساعت تاریکی در دمای ۲۵±۱ درجه سانتی‌گراد نگهداری و دو هفته یکبار نمونه‌ها زیرکشت -

بدون لقاح بذر واقعی، جوانه‌زنی بذر آنها مشکل است (Bujarska-Borkowska, 2002). بیشتر بذرهای جنس زالزالک دارای خواب دوگانه بوده یعنی علاوه بر وقوع خواب فیزیکی (مقاومت مکانیکی پوسته) دارای خواب جنین نیز می‌باشند و جوانه‌زنی آنها ممکن است ۲-۳ سال زمان نیاز داشته باشد. بذر زالزالک از نظر رفتار انبارمانی ارتودکس می‌باشد (ISTA, 2008).

استفاده از روش‌های مرسوم با غبانی با مشکلاتی از قبیل کند جوانه‌زن و درصد پایین جوانه‌زن بذرها و ریشه‌زایی بسیار کم در قلمه‌ها همراه می‌باشد (Maharik et al., 2009). هدف این پژوهش رسیدن به دستورالعمل مناسب برای شاخه‌زایی و ریشه‌زایی این گونه‌ها، در شرایط کشت درون‌شیشه‌ای می‌باشد. مطالعات متعددی در رابطه با ریزازدیادی جنس Crataegus انجام شده است. در C. azarolus میزان پرآوری ۴ هفته پس از کشت در محیط MS (Murashige and Skoog, 1962) تهیه شده با ۰/۵ میکرومول بر لیتر IBA ۵+ میکرومول بر لیتر Benzyladenin-6 (BA) به دست آمد. در Lepoire (Marwanetal., 2008) در محیط کشت با غلظت ۱/۸ میکرومول بر لیتر IBA و ۰/۴ (LP) میلی‌گرم در لیتر (BAP) بیشترین benzylaminopurine (BAP) میزان شاخصاره جانی در Caboni C. azarolus توسط همکاران (2010) به دست آمد. در ۴ نوع محیط کشت Driver and (WPM) Woody plant medium MS Nas and read (DKW) و (NRM) شامل ترکیبات ۱ میلی‌گرم در لیتر BAP و ۰/۰۱ میلی‌گرم در لیتر IBA بیشترین میزان تولید شاخه در محیط MS در سرشاخه‌های Crataegus aronia در Nas و همکاران (2012) گزارش شده است. درصد ریشه‌زایی در ریزنمونه‌های Crataegus sp ناچیز بوده و به نظر می‌رسد که در ریزازدیادی زالزالک از درختان رشد کرده بدون پیش‌تیمار محدودیت وجود دارد Gokbunar, (2007). در Crataegus japan L. (Gokbunar, 2007)

ریزنمونه‌ها در شرایط نوری ۸ ساعت تاریکی و ۱۶ ساعت روشنایی نگهداری شد. آزمایش اول به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی و آزمایش دوم در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار و هر تکرار حاوی ۶ ریزنمونه اجرا شد. مقایسه میانگین داده‌ها به روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۱٪ انجام شد و برای انجام تجزیه آماری از نرم‌افزار SAS استفاده شد.

نتایج

تأثیر تنظیم‌کننده‌های رشد بر شاخص‌های رشد درون-شیشه‌ای سه گونه زالزالک (آزمایش اول) تمامی صفات اندازه‌گیری شده تحت تأثیر تیمار غلظت تنظیم‌کننده رشد و گونه قرار گرفته و اختلاف معنی داری را در تجزیه واریانس نشان دادند (جدول ۱). حداقل تعداد شاخصاره در غلظت ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA بعلاوه ۴ میلی‌گرم در لیتر BAP در گونه *C. aronia* بیشترین درصد ریزنمونه رشدکرده به میزان ۸۹/۶۷ درصد (در گونه *C. aronia* وجود داشت، در ۲ گونه *C. aronia meyeri* و *C. aronia* با افزایش غلظت BAP درصد ریزنمونه رشد یافت و در هر ۳ گونه با افزایش غلظت NAA درصد ریزنمونه رشدکرده کاوش یافت (جدول ۲). بیشترین تعداد شاخصاره به میزان ۴ شاخصاره در گونه *C. aronia* مشاهده شد، در ۲ گونه *C. aronia meyeri* و *C. aronia* با افزایش غلظت BAP تعداد شاخصاره افزایش یافت (جدول ۳). بین گونه‌های مختلف و تیمار-های مختلف هورمونی از نظر طول شاخصاره به وجود داشت آمده در سطح ۱ درصد اثرات معنی داری وجود داشت (جدول ۱). در هر ۳ گونه مناسبترین غلظت تنظیم‌کننده رشد به منظور افزایش طول شاخصاره تیمار هورمونی ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۱ میلی‌گرم در لیتر BAP بود و بیشترین طول شاخصاره به میزان ۲۲/۶۷ میلی‌متر در گونه *C. meyeri* در همین تیمار هورمونی بود (جدول ۴). در مجموع از نظر شاخص‌های رشد اندازه‌گیری شده گونه *C.*

برده شدند. در آزمایش اول پس از ۶ هفته طول شاخصاره، درصد ریزنمونه‌هایی که تولید شاخصاره کردند (درصد ریزنمونه‌های رشد کرده) و تعداد شاخصاره بررسی شد. در آزمایش دوم به منظور ریشه‌زایی، ریزنمونه شاخصاره‌های پرآوری شده حاصل از جوانه و پاجوش به طول ۱/۵ تا ۲/۵ سانتی‌متر بر روی محیط کشت MS و ۱/۲MS ۱/۲MS ۰/۸ درصد آگار، pH=۵/۷ و ۳ درصد ساکارز بررسی شد. در روش طولانی مدت ریزنمونه‌ها با ۳ تکرار و هر تکرار ۶ ریزنمونه، به مدت ۱۰ روز در تاریکی مطلق و ۲ غلظت ۰/۱ mg/l IBA و ۱mg/l IBA بعلاوه ۰/۱ mg/l BAP در دو محیط کشت MS و ۱/۲MS نگهداری شد. سپس ریزنمونه‌ها روی همان محیط کشت به دوره نوری ۸ ساعت تاریکی و ۱۶ ساعت روشنایی منتقل و به مدت ۲ ماه بدون واکنش نگهداری شدند. در تیمار کوتاه‌مدت ریزنمونه‌ها با ۳ تکرار و هر تکرار ۶ ریزنمونه، به مدت ۱۰ روز در تاریکی مطلق و ۳ غلظت ۰/۵ mg/l IBA و ۱/۵ mg/l IBA در دو محیط کشت MS و ۱/۲MS نگهداری شدند. پس از ۱۰ روز ریزنمونه‌ها به محیط فاقد تنظیم‌کننده رشد انتقال و در شرایط نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی) به مدت ۲ ماه بدون واکنش نگهداری شدند. همین‌طور ریزنمونه‌ها با ۳ تکرار و هر تکرار ۶ ریزنمونه، در ۳ غلظت ۱، ۲ و ۳ mg/l IAA (پس از فیلتر کردن) و ۳ غلظت ۵، ۱۰ و ۱۵ mg/l IAA به مدت ۲ ماه بدون واکنش در شرایط نوری ۱۶/۸ IBA شدند. همچنین ریزنمونه‌ها با ۳ تکرار و هر تکرار ۶ ریزنمونه، در ۳ غلظت ۲۰، ۳۰ و ۴۰ mg/l PG به مدت ۱ mg/l IBA یک هفته در تاریکی مطلق نگهداری و پس از ۲ ماه به محیط بدون هورمون منتقل شدند. همچنین ریزنمونه‌ها با ۳ تکرار و هر تکرار ۶ ریزنمونه، در ۳ غلظت ۲۰، ۳۰ و ۴۰ mg/l PG به مدت ۱ mg/l IBA یک هفته در تاریکی مطلق نگهداری و بعد به شرایط نوری ۱۶/۸ منتقل شد. به علاوه اینکه برای ریشه‌زایی ریزنمونه‌ها از ۲ سویه باکتری آگروباکتریوم رایزوژن ATCC GMI9534 با استفاده از پشم سنگ و تزریق باکتری به بستر پشم سنگ، تزریق باکتری و عصاره باکتری (پس از استریل با فیلتر) به محیط کشت MS و ۱/۲ MS استفاده شد، سپس

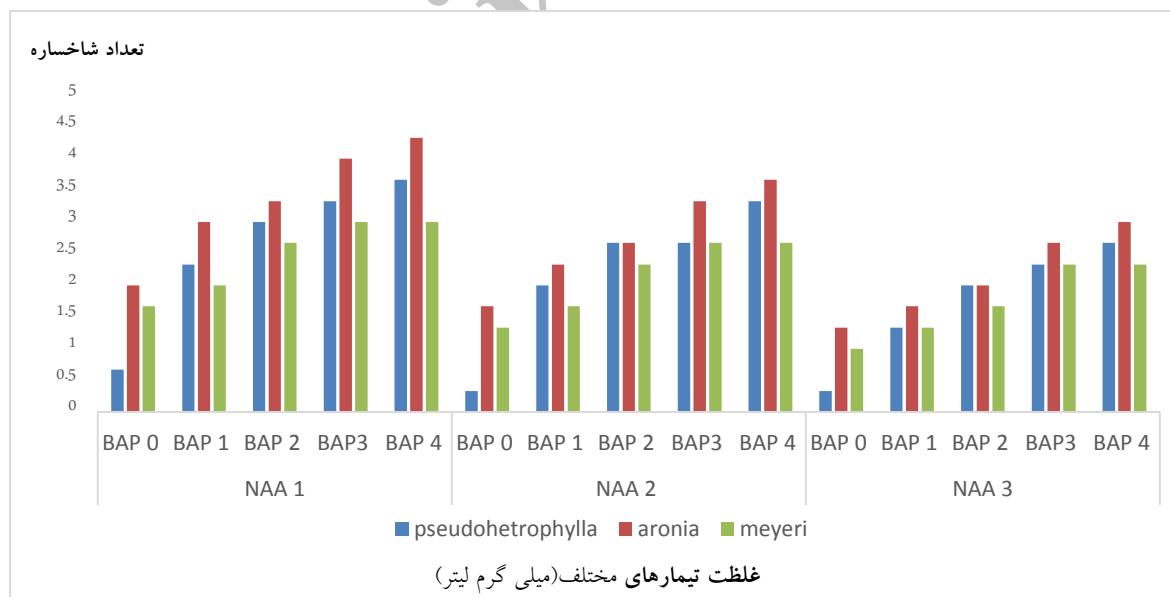
و NAA طول شاخصاره کاهش یافته و با افزایش غلظت BAP و کاهش غلظت NAA تعداد شاخصاره افزایش یافت. برای هر ۳ گونه زالزالک غلظت بهینه تنظیم‌کننده رشد ۱ میلی‌گرم در لیتر BAP و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA بود.

meyeri نسبت به دو گونه دیگر برتری داشت. بهترین غلظت BAP برای رشد شاخصاره غلظت ۱ میلی‌گرم در لیتر BAP بود. به طوری که با افزایش غلظت NAA تعداد شاخصاره کاهش و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA غلظت بهینه برای افزایش طول شاخصاره بود. با افزایش غلظت BAP

جدول ۱- میانگین مربعات حاصل از تجزیه واریانس اثر تنظیم‌کننده رشد بر روی صفات مختلف سه گونه زالزالک (*C.aronia*, *C.pseudohetraphylla*, *C.meyeri*)

منابع تغییر	ضریب تغییرات (%)	DF	درصد ریزنمونه رشد کرده	تعداد شاخصاره	طول شاخصاره
گونه‌های مختلف زالزالک (A)	۲	۲۹۷۷۸/۵۵**	۵/۲۵**	۷۷۲/۳۵ **	۷۷۲/۳۵ **
غلظت‌های مختلف تیمارها (B)	۱۴	۶۱۳/۲۴**	۶/۵۶ **	۱۱۱/۰۴ **	۱۱۱/۰۴ **
A × B	۲۸	۶۲/۴۳ ns	۰/۲۸ ns	۱۴/۰۶ ns	۱۴/۰۶ ns
خطای آزمایش	۹۰	۲۰۷/۵۵	۰/۶۴	۱۲/۹۱	۱۲/۹۱
ضریب تغییرات (%)	-	۲۰/۸۱	۱۴/۲۹	۲۷/۷۱	۲۷/۷۱

، و ** : به ترتیب بی معنی و معنی دار در سطح ۱٪ و ۵٪ ns

شکل ۱- اثر غلظت تیمارهای مختلف بر تعداد شاخصاره زالزالک

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر تنظیم کننده رشد بر درصد ریزنمونه رشد یافته سه گونه زالزالک
(*C.aronia*, *C.pseudohetrophylla*, *C.meyeri*)

<i>C.meyeri</i>	<i>C.aronia</i>	<i>C.pseudohetrophylla</i>	گونه	تیمار
۴۹/۶۷ bc	۷۰/۰ bcd	۲۱/۶۷ cde		BAP۱+NAA۱
۴۳/۶۷ abc	۸۱/۳۴ ab	۳۶/۸۳ a		BAP۲+NAA۱
۴۹/۳۳ a	۸۹/۶۷ a	۳۱/۰۰ ab		BAP۳+NAA۱
۳۷/۶۷ bcd	۶۷/۰ ce	۱۸/۰۰ cde		BAP۱+NAA۲
۴۰/۶۷ bc	۷۸/۳۳ abc	۲۲/۰۰ ab		BAP۲+NAA۲
۴۶/۰۰ ab	۸۷/۰۰ ab	۲۷/۶۷ bc		BAP۳+NAA۲
۳۳/۶۷ cd	۶۳/۰ def	۱۵/۳۳ ef		BAP۱+NAA۳
۳۸/۶۷ bcd	۷۴/۰۰ abcd	۲۸/۰۰ bc		BAP۲+NAA۳
۴۳/۳۳ abc	۸۴/۳۳ ab	۲۴/۶۷ bcd		BAP۳+NAA۳

میانگین های که در هر ستون حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دانکن اختلاف معنی دار ندارند.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر تنظیم کننده رشد بر تعداد شاخصاره سه گونه زالزالک
(*C.aronia*, *C.pseudohetrophylla*, *C.meyeri*)

<i>C.meyeri</i>	<i>C.aronia</i>	<i>C.pseudohetrophylla</i>	گونه	تیمار
۲/۰۰ cde	۳/۰۰ bcd	۲/۳۳ cd		BAP۱+NAA۱
۲/۶۷ bc	۲/۳۳ bc	۳/۰۰ ab		BAP۲+NAA۱
۲/۰۰ abc	۴/۰۰ a	۲/۳۳ a		BAP۳+NAA۱
۱/۶۷ cf	۲/۳۳ cd	۲/۰۰ cde		BAP۱+NAA۲
۲/۳۳ bcd	۲/۶۷ bc	۲/۶۷ bc		BAP۲+NAA۲
۲/۶۷ bc	۲/۳۳ b	۲/۶۷ bc		BAP۳+NAA۲
۱/۳۳ cf	۱/۶۷ de	۱/۳۳ de		BAP۱+NAA۳
۱/۶۷ cf	۲/۰۰ cde	۲/۰۰ cde		BAP۲+NAA۳
۲/۳۳ bcd	۲/۶۷ cd	۲/۳۳ cd		BAP۳+NAA۳

میانگین های که در هر ستون حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دانکن اختلاف معنی دار ندارند.

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر تنظیم‌کننده رشد بر طول شاخساره سه گونه زالزالک (C.aronia, C.pseudohetophylla, C.meyeri)

C.meyeri	C.aronia	C.pseudohetophylla	گونه	تیمار
۲۲/۶۷ a	۱۵/۰۰ a	۲۰/۶۷ a	BAP۱+NAA۱	
۱۶/۳۳ cd	۸/۶۷ d	۱۷/۶۷ bcd	BAP۲+NAA۱	
۱۰/۰۰ de	۷/۰۰ def	۱۲/۶۷ e	BAP۳+NAA۱	
۲۲/۰۰ ab	۱۴/۳۳ ab	۱۹/۰۰ ab	BAP۱+NAA۲	
۱۵/۶۷ cd	۸/۰۰ de	۱۶/۰۰ cd	BAP۲+NAA۲	
۹/۳۳ de	۶/۳۳ ef	۱۲/۰۰ ef	BAP۳+NAA۲	
۲۱/۳۳ abc	۱۳/۶۷ bc	۱۸/۳۳ bc	BAP۱+NAA۳	
۱۵/۰۰ cd	۷/۳۳ def	۱۵/۳۳ cde	BAP۲+NAA۳	
۸/۶۷ de	۵/۶۷ ef	۱۱/۳۳ ef	BAP۳+NAA۳	

میانگین‌های که در هر ستون حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵٪ آزمون دان肯 اختلاف معنی‌دار ندارند.

ریشه‌زایی هر سه گونه زالزالک به دلیل نداشتن هیچ گونه ریشه‌ای، صرف نظر شد. شاخه‌ها در محیط کشت MS و ۱/۲ MS به شدت تولید کالوس کردند (شکل ۲).

تأثیر تیمارهای هورمونی بر ریشه‌زایی ۳ گونه زالزالک (C. pseudohetophylla, C. aronia, C. meyeri)

در هیچ یک از تیمارهای هورمونی و گونه‌ها ریشه‌زایی وجود نداشت، از این‌رو از تجزیه و تحلیل داده‌های مربوط به

شکل ۲- محیط کشت‌های مختلف به منظور ریشه‌زایی (الف) محیط MS (ب) محیط پشم سنگ (ج) محیط ۱/۲MS

شکل ۳- گلدهی گونه *C. aronia* در محیط ریشه‌زایی حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر IBA

بر نتایج این پژوهش است. در همین راستا Gokbunar (۲۰۰۷) در گونه *Crataegus spp* گزارش کرد که هیچ مورد شاخه‌زایی در محیط کشت حاوی NAA و بدون سایتوکینین انجام نشد، بنابراین سایتوکینین برای تشکیل شاخساره لازم است. همچنین در این پژوهش در تیمار با غلظت کم سایتوکینین شاخساره‌زایی کمتری انجام شد که با نتایج Ahmadloo و همکاران (۲۰۱۴) مطابقت دارد. بزرگترین طول شاخساره به میزان ۲۲/۶۷ میلی‌متر در *C.meyeri* مربوط به تیمار ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA بعلاوه ۱ میلی‌گرم در لیتر BAP بود. تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی سبب تنفس در محیط شده و از طرفی به دلیل تولید شاخساره و رقابت بین شاخساره‌ها، کاهش طول شاخساره در تیمار-های با غلظت بالای BAP مشاهده شد. با افزایش غلظت BAP طول شاخساره کاهش یافت که ممکن است کاهش طول شاخساره به دلیل تأثیر BAP بر افزایش تعداد جوانه‌های نابجا روی ریزنمونه و افزایش رقابت بین جوانه‌ها باشد (Khodaee et al., 2012). در حالی که در غلظت‌های کمتر BAP شاخساره‌ها با تعداد کمی شاخه جانی شروع به رشد کردند و رقابت کمتری بین شاخساره‌ها مشاهده شد. در ضمن Baraldi (۱۹۸۸) در مورد بررسی اثر BAP روی *Prunus irlsitta* نتیجه گرفت که BAP رشد طولی شاخه را کاهش می‌دهد، اما در این پژوهش در غلظت‌های بیشتر از ۱ میلی‌گرم در لیتر BAP رشد طولی شاخه کاهش یافت، این

بحث
تأثیر تنظیم‌کننده‌های رشد بر درصد ریزنمونه رشدکرده، تعداد شاخساره و طول شاخساره ۳ گونه زالزالک (آزمایش اول)

درصد ریزنمونه رشد کرده، تعداد شاخساره و طول شاخساره در این پژوهش تحت تأثیر گونه زالزالک و غلظت تنظیم‌کننده رشد بود. در این پژوهش حداقل تعداد شاخساره ۴/۳۲ (۴ شاخه) در غلظت ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA بعلاوه ۴ میلی‌گرم در لیتر BAP در گونه *C. aronia* مشاهده شد. تشکیل شاخساره بیانگر به وجود آمدن پریموردیوم‌های جدید شاخه تحت تأثیر ژنوتیپ گیاهی، نوع و غلظت هورمون‌های محیط کشت است. هورمون BAP جزو سایتوکینین‌ها بوده که سبب افزایش شاخساره می‌گردد. این میزان شاخساره‌زایی در غلظت بالای BAP در این تحقیق با نتایج Evers و همکاران (۱۹۸۸) روی درختان جنگلی، Gokbunar و همکاران (۲۰۰۲) روی گلابی روکا و Freire (۲۰۰۷) روی گونه *Crataegus SPP* مطابقت دارد. در حضور BAP شاخه‌زایی انجام می‌شود، ولی این شاخساره‌های جانبی از نوع محوری بوده و به ندرت از شاخساره‌های نابجا هستند (Muna et al., 1999). نقش و اثر BAP در شکستن غالبیت انتهایی و تحریک رشد شاخساره‌های جدید است. بنابراین با افزایش غلظت BAP در محیط، شاخه‌زایی بیشتری تولید می‌شود (Iapichino et al., 2009) که دلیلی

که این گلدهی به وضعیت فیزیولوژیکی درخت مادری که مواد گیاهی از آن گرفته شده نیز بستگی دارد. زالزالک از جمله گیاهان سخت ریشه‌زا بوده و ریشه‌زایی در ریزنمونه‌های به دست آمده از گیاهان بالغ ممکن است رضایت‌بخش نباشد، اما این احتمالاً در نتیجه بلوغ فیزیولوژیکی گیاه باشد، که ممکن است برای چند ماه و حتی چند سال در گیاه باقی بماند (Nas *et al.*, 2003). در آزمایشی توسط Maharic و همکاران (۲۰۰۹) در ماه June شاخه‌های *C. sinaica* در محیط ۱/۲MS حاوی ۱ میلی-گرم در لیتر IBA شروع به گلدهی کردند، که همسو با نتایج این تحقیق است (شکل ۳). در مورد گلدهی در شرایط درون شیشه‌ای وضعیت فیزیولوژیکی ریزنمونه‌های مادری، محیط کشت کم نمک، حضور اکسین و سایتوکینین سبب انتقال از مرحله رویشی به مریستم‌های گل می‌شود (Walter et al., 1998 & Thakur., 1998). در طول مدت اندام‌زایی و مطابق با فرمولاسیون تنظیم‌کننده‌های رشد در محیط، القاء تقسیم سلولی تسریع پیدا کرده و منجر به تشکیل حالت مریستمی می‌گردد، که ممکن است از نظر مرفولوژیکی انعطاف‌پذیر بوده و قابلیت توسعه به تعدادی پریموردیای ریشه یا شاخه گل داشته باشد، که این خاصیت توسعه منحصر به فرد ممکن است یک تفسیر منطقی و معقول در مورد گلدهی در شرایط درون‌شیشه‌ای باشد (Theologies, 1986). عدم ریشه‌زایی در این تحقیق با نتایج Al-mansrah (۲۰۱۲) روی گونه *Crataegus aronia* و نیز Hangyan (۲۰۰۷) و همکاران (۲۰۰۷) روی گونه *C. pinnatifida* مطابقت دارد.

در بررسی Nas و همکاران (۲۰۱۲) روی گونه *C. aronia* پس از دو سال واکشت کردن گیاهچه‌ها، همچنین C. Ahmadloo و همکاران (۲۰۱۴) بر روی گونه *Pojark* در محیط ۱/۲MS بیشترین درصد ریشه‌زایی در تاریکی در تیمار حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر IBA بهمراه ۴۰ میلی‌گرم در لیتر PG به دست آمد، که این اختلاف ممکن است به شرایط فیزیولوژیکی، فصل انجام آزمایش و سن فیزیولوژیکی نمونه‌ها مرتبط باشد. به منظور تکثیر تجاری و

تفاوت می‌تواند به فیزیولوژی و سازوکار جذب گیاه مربوط باشد. بنابراین به نظر می‌رسد که این گونه‌های زالزالک مشابه جنس‌های دیگر خانواده گلسرخیان مانند جنس *Prunus* که در غاظت‌های بالاتر از ۷/۰ میلی‌گرم در لیتر BAP تولید شاخه‌های رزت می‌کنند، نیازمند سطوح پایین‌تر هورمون سایتوکینین برای ایجاد شاخصاره‌هایی با طول بیشتر می‌باشند (Kadota *et al.*, 2003). بیشترین درصد ریزنمونه رشدکرده به میزان ۸۹/۶۷ درصد در *C. aronia* و کمترین درصد ریزنمونه رشدکرده در *C. pseudoheterophylla* به میزان ۱۵/۳۳ درصد مشاهده شد (جدول ۲). میزان باززایی در رقم‌های مختلف متفاوت بوده و اختلاف باززایی در ارقام مختلف، نشانه‌هایی از لینکاراژ ژنتیکی است، که موجب عدم باززایی می‌شود، و علت آن معمولاً ژنتیکی است (Passey, 2003). البته غلظت بالای اکسین درونی ممکن است از باززایی شاخه جلوگیری کند (Cassells, 1979). باززایی با توجه به گونه و رقم بسیار متفاوت بوده و پرتوکل باززایی از یک گونه به گونه دیگر و از رقمی به رقم دیگر متفاوت است (Biswas *et al.*, 2008).

تأثیر تیمار هورمونی بر ریشه‌زایی ۳ گونه زالزالک (آزمایش ۲)

در محیط کشت‌های مذکور و تیمارهای مختلف هورمونی هیچ ریشه‌ای تولید نشد، اما در تیمار کوتاه‌مدت که ریزنمونه‌ها به مدت ۱۰ روز در تاریکی مطلق نگهداری و بعد به محیط کشت فاقد هورمون و شرایط روشنایی ۱۶/۸ انتقال یافته‌ند، گونه *C. aronia* در محیط کشت ۱ میلی‌گرم در لیتر IBA در خردادماه شروع به گلدهی کرد. در همین راستا Mehmet و همکاران (۲۰۱۲) در گونه *C. aronia* ریشه‌زایی کمتر از ۱۰ درصد را گزارش کردند. این امر ممکن است به این دلیل باشد که هنوز ریزنمونه‌ها از نظر فیزیولوژیکی بالغ بوده و به اندازه کافی جوانسازی انجام نشده است، به طوری که وقتی این ریزنمونه‌ها به محیط کشت جدید منتقل شدند، در تیمار کوتاه‌مدت تمام جوانه‌های گل در گونه *C. aronia* توسعه یافته و شروع به گلدهی کردند.

98.

- Freire, I. C. G., Oelho, C. P. S. C., and Barros, M. T. F., 2002. Improved culture media for the *in vitro* establishment of pear from nodal cuttings. *Acta Horticulturae*, 569: 457- 461.
- Gokbunar, L., 2007. *Invitro* micropropagation of hawthorn (*Crataegu sp*). M. Sc. Of Horticulture. Kahramanmaraş sutcu Imam University Institute of Natural and Applied Science, Turkey. 42p.
- Hongyan, D., Zhihong, Z., Xiuwu, G., 2007. Adventitious bud regeneration from leaf and cotyledon explants of Chinese hawthorn (*Crataegus pinnatifida* bge. var. major N.E.Br.). *In Vitro Cell. In Vitro Cellular & Developmental Biology – Plant*, 43: 2-8.
- Iapichino, G., Airò M., 2009. Multiplication of *Crataegus monogyna* by invitro culture of nodal segments. *Acta Horticulturae*, 812: 135-140.
- ISTA (International seed testing Association),, 2008. Annexe to chapter seed health teting methods. 199p.
- Kadota, M., Niimi, Y., 2003. Effects of cytokinin types and their concentration on shoot proliferation and hyperhydricity in *Invitro* pear cultivar shoots. *Plant Cell, Tissue Organ Culture*, 72: 261-265.
- Khodaei Chegini, F., Abdollahi, H., Ershadi, A., Asna Ashari, M., 2012. Determination of micro-propagation protocol for OH × F333 and OH × F69 pear clonal rootstocks. *Seed and Plant Production Journal*, 2-27(3): 297-312. (In Farsi).
- Maharic, N., Elgengaihi, S., Taha, H., 2009. *Invitro* propagation of the endangered Sinai hawthorn *Crataegus sinaica* Boiss. *International Journal of Academic Research*, 1(1): 24-29.
- Mehmet, N., Leyla G., Nevazat, S., Murat, A., Merve, D., Zahide, S., 2012. Micropropagation of mature *Crataegus aronia* L., a medicinal and ornamental plant with rootstock potential for pome fruit. *Plant Growth Regulators*, 167: 57-63.
- Muna, A., Ahmad, A., Mahmoud, K., Abdul-Rahman, K., 1999. *In vitro* propagation of a semi-dwarfing cherry rootstock. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture*, 59: 203-208.
- Murashige, T., Skoog, F., 1962. A revised medium for rapid growth and bio assay with tobacco tissue cultures. *Physiologia Plantarum*, 15: 473-497.
- Nas, M.N., Gokbunar, L., Sevgin, N., Aydemir, M., Dagli, M., Susluoglu, Z., 2012. Micropropagation of mature *Crataegus aronia* L., a medicinal and ornamental plant with rootstock potential for pome fruit. *Journal of Plant Growth Regulators*, 67(1): 57-63.
- Nas, M.N., Read, P.E., Miller, V., Rutter, P.A., 2003. *In vitro* rejuvenation of woody species is temporary.

به دست آوردن دستورالعمل ریشه‌زایی گونه‌های گیاهی مورد استفاده در این پژوهش، ضروری است تیمارهایی با غلطت-های مختلف اکسین و محیط‌های کشت در مطالعات بعدی سایر پژوهشگران انجام شود.

منابع مورد استفاده:

- Ahmadloo, F., TabariKoochaksaraei, M., Azadi, P., Hamidi, A. and Beiramizadeh, E., 2014. Micropropagation of *Crataegus pseudo heterophylla* Pojark. via *in vitro* culture. *Journal of Wood and Forest Science and Technology*, 21:1-23 (In persian).
- AL-Aubaidi. H.K.M., 2011. Rooting of *Crataegus Japan* L. *In vitro* using IBA. *Journal of Biotechnology Research Center*, 5(3): 5-8.
- Al-Manasrah, W.S., 2012. *In vitro* propagation of *Crataegus aronia* L. and secondary metabolites detection. M.Sc. Thesis. Palestine Polytechnic University. Deanship of Higher Studies and Scientific Research. Master Program of Biotechnology. Sydney, Australia. 99 p.
- Arjmandi, A., Nazeri, V., Ejtehadi, H. and Joharchi, M.R., 2009. Review of the genus *Crataegus* in the North East and East of Iran. *Rostaniha*, 10: 1-12.
- Baraldi, R., 1988. *In vitro* shoot development of Prunus GF-655-2: Interaction between light and benzyl adenine. *Physiologia Plantarum*, 74: 440-443.
- Biswas, M.K., Islam, R., Hossain, M., 2008. Micropropagation and field evaluation of strawberry in Bangladesh. *Journal of Agriculture Technology*, 4(1): 167-182.
- Bujarska-Borkowska, B., 2002. Breaking of seed dormancy, germination and seedling emergence of the common hawthorn (*Crataegus monogyna* Jacq). *Dendrobiology*, 47: 61-70.
- Caboni, E., Meneghini, M., Tonelli, M., 2010. Improved micropropagation of azarole (*Crataegus azarolus* L.). *Propagation of Ornamental Plants*, 10(1): 9-13.
- Cassells, A.C., 1979. The effect of 2,3,5-tri-iodobenzoic acid on caulogenesis in callus cultures of tomato and pelargonium. *Physiology Plant*, 46: 156-164.
- Donmez, A.A., 2004. The genus *Crataegus* L. (*Rosaceae*) with special reference to hybridization and biodiversity in Turkey *Journal of Botany*, 28: 29-37.
- Evers, P.W., Donkers, J., Prat A, and Vermeer, E., 1988. Micropropagation of forest trees through tissue culture. Centre for agricultural publishing and documentation (pudoc), Wageningen. In: *In vitro* culture of trees, 1992, J. M. Bonga & Aderkas P. pp:

131.

- Theologis, A., 1986. Rapid gene regulation by anxin. Annual Reviews, Plant Physiology, 37: 407– 488.
- Walter, H., Eny, I.S.F., 1998. New-formation of flower buds and other morphogenetic responses in tissue cultures of *Melia azedarach*. Plant Cell, Tissue and Organ Culture, 64: 63-67.
- Acta Horticulture, 625: 211–215.
- Passey, A.J., Barrett, K.J., James, D.J., 2003. Adventitious shoot regeneration from seven commercial strawberry cultivars (*Fragaria×ananasa* Duch.) using a range of explants types. Plant Cell Reports, 21: 397-401.
- Thakur R. Raw, P. S., 1998. *In vitro* plant regeneration in *Melia azedarach*. L. Plant Cell Reports, 18:127-

Archive of SID

Effects of species and plant growth regulators on shoots and rooting of three species of hawthorn

N. Taimori¹, D. Kahrizi^{2*}, V. Abdossi³ and A. Papzan⁴

1- Department of Horticulture, Science and Research Unit, Islamic Azad University, Tehran, I.R. Iran

2*- Associate Professor, Department of Agronomy and Plant Breeding, Razi University, Kermanshah, I.R. Iran

E-mail: dkahrizi@yahoo.com

3- Assistant Professor, Department of Horticulture, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, I.R. Iran

4- Associate Professor, Agricultural Extension and Education, Faculty of Agriculture, Razi University, Kermanshah, I.R. Iran

Received: 17.01.2017 Accepted: 28.03.2017

Abstract

Hawthorn (*Crataegus* spp) is one of the important forest genera in Iran. It is highly compatible to cold and drought and useful as a rootstock for quince, pear and apple. This research was carried out in order to assess shoots and rooting of three species of hawthorn (*C. aronia*, *C. pseudohetophylla*, *C. meyeri*). For shoot production, different concentrations of plant growth regulators and single-node were used. The explants were cultured on different concentrations of BAP and NAA on MS medium. On average after 6 weeks maximum number of shoots in concentration of 1mg/l NAA plus 4 mg/l BAP (4.33 branch) was observed. The highest percentage of explants (89.67 %) was observed on *C. aronia* and maximum shoot length (22.67 mm) was observed on *C. meyeri* using 1 mg/l NAA and 1 mg/l BAP. For rooting stage, we used MS, 1/2MS and rock wool with proliferated explants derived from sucker and *in vitro* proliferated shoots. The explants were cultured on 16 different media treatments of MS, 1/2MS and rock wool medium. Root was not formed in none of the species, treatments and media. Maximum shoot length (22.67 mm) was observed on *C. meyeri*, and maximum number of branches was observed on *C. aronia*.

Key words: Hawthorn, proliferation, rooting, plant growth regulators